

Przegląd orzecznictwa Sądu Najwyższego w sprawach bankowych za okres od stycznia do czerwca 2017 r. (cz. I)

MIROSŁAW BĄCZYK

Bank. Czynności bankowe. Usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego jako usługi finansowe

Zob. hasło „Kredyt bankowy. Prowizje bankowe”.

Bank. Czynności bankowe wyłączne banków

„Umowa inwestycyjna”, zawarta przez osobę prawną, prowadzącą bez zezwolenia działalność polegającą na przyjmowaniu wkładów pieniężnych, która przewiduje po upływie sześciu miesięcy zwrot czterokrotnej wartości wkładu, jest nieważna na podstawie art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 5 ust. 1 i 4 p.b.¹ [wyrok SN z 23.02.2017 r. (V CSK 361/16), niepubl.].

W ostatnim okresie pojawiło się kilka orzeczeń sądów powszechnych i SN dotyczących skutków prawnych zawierania niektórych umów cywilnoprawnych przez podmioty, które nie mają zezwolenia na dokonywanie tzw. wyłącznych czynności bankowych przewidzianych w art. 5 p.b. Rzecz jasna, umowy takie mają różne nazwy, a oferenci usług utrzymują, że w żaden sposób nie naruszają monopolu prawnego banku wskazanego w tym przepisie. Zob. np. P. Słowik, *Jak walczyć z piramidami finansowymi*, Dziennik Gazeta Prawna z 17-19.11.2017 r. (nawiązanie do inwestycji w kryptowalutę – bitcoina; zbywanie licencji pozwalających na wydobywanie wirtualnych pieniędzy, które mają być w przyszłości wymieniane na euro).

W rozpoznawanej sprawie syndyk masy upadłości spółki (A) domagał się zasądzenia od pozwanej spółki jawnej (B) na podstawie art. 127 ust. 1 p.u.² kwoty 122 000 zł. Zgodnie bowiem z tym przepisem, wpłaty na rzecz pozwanej spółki B są bezskuteczne wobec masy upadłości A. Z uzasadnienia wyroku wynika, że osoba C (interwenientka uboczna) zawarła z A (podmiotem „inwestycyjno-oddłużeniowym”) tzw. umowę inwestycyjną i wpłaciła A kwotę 30 500 zł na 6 miesięcy. A dokonała na rzecz C wpłaty kwoty

¹ Ustawa z 29.08.1997 r. – Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1988, ze zm.), dalej: „p.b.”.

² Ustawa z 28.02.2003 r. – Prawo upadłościowe (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 2171, ze zm.), dalej: „p.u.”.